

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจทำบุญทำทานการกุศลตามการทำมาหาได้ของตน ทุกคนเกิดขึ้นมาด้วยอำนาจของกรรม เราสร้างกรรมไว้อย่างไรก็จะได้รับผลเช่นนั้นตามการทำมาได้ตามมีตามเกิด ทุกคนเกิดขึ้นมาด้วยอำนาจของกรรมจึงมีการเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน แม้แต่คนทุกข์คนจน ถึงพลเรือนคหบดี กระจุกพีเศษฐิมหาศาล พระราชามหากษัตริย์ธิราชเจ้า ก็อาศัยซึ่งเกิดด้วยอำนาจของกรรมกันทั้งนั้น จึงเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอย่างนั้น ถ้าเราพากันพิจารณาให้เข้าใจว่าคนเราทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ไม่ยากจนเสมอกัน ไม่ร่ำรวยเสมอกัน บางคนทุกข์จนทุกข์ยากลำบาก ก็เพราะการทำคุณงามความดีต่างกันนั่นเอง ผู้ใดทำคุณงามความดีต่างกัน ก็เหมือนกับว่าใครทำกรรมอย่างใดก็ได้ผลอย่างนั้น เหมือนคนปลูกข้าวก็ได้ข้าว ปลูกต้นไม้ต่างๆก็ได้ผลอย่างนั้น อันนี้ก็ให้พวกเรามาพิจารณา ก็เพราะอย่างนั้นจึงมีการทำบุญการกุศลต่างต่างกัน ตามกำลังความศรัทธาของตน แต่ก็เป็นบุญเป็นกุศลที่เราได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ชีวิตของเรายังมีอยู่ เป็นชีวิตที่มีกำไรที่สุดที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ จะได้ทำมากทำน้อยก็ได้ทำตามกำลังความศรัทธาของตน ชีวิตก็เลยเป็นมงคล ยิ่งไงๆถ้ายังมีชีวิตอยู่ต่อไปเรื่อยๆเราก็ได้ทำบุญไปเรื่อยๆ จะมั่งมีศรีสุขเรื่อยๆ ชีวิตก็จะสมบูรณ์เพิ่มพูนบุญบารมีของตนให้เพิ่มขึ้น เมื่อเกิดชาติใดภพใดก็เพิ่มพูนบุญบารมีของตนให้เพิ่มขึ้น คนที่ไม่เคยทำบุญก็ทำตามกำลัง คนที่ไม่เคยรักษาศีลก็ให้รักษาศีล ถ้ามีสติแล้วก็ได้ให้เจริญเมตตาภาวนา พิจารณาถึงสังขารทั้งหลายเป็นของที่ไม่เที่ยงไม่มีอะไรที่แน่นอนเอาจริงไม่ได้ เหตุฉะนั้นสังขารทั้งหลาย อย่างคนเราเกิดขึ้นมาไม่ว่าคนทุกข์จนหรือคนรวยสูงต่ำดำขาวอย่างไร เมื่อถึงกาลสมัยแล้วก็อยู่ไปตามอำนาจของกรรม อายุขัยก็ดี เราก็ปรารถนาเอาไม่ได้ว่าจะให้อายุยืนเท่านั้นเท่านี้ แต่มันก็ร่วงโรยไปตามอำนาจของสังขาร ตั้งแต่พระราชามหากษัตริย์ธิราชเจ้า ท่านมีบุญบารมีมากได้สร้างบุญกุศลไว้มาก แต่เมื่อถึงกาลสมัย สังขารร่างกายก็ร่วงโรยไป เหมือนในหลวงของพวกเราสวรรคตไป ทุกคนก็อยากให้อยู่นานๆ แต่ก็อยู่ไม่ได้ ก็เป็นไปด้วยอำนาจของสังขาร เมื่อเรามาพิจารณาแล้ว เมื่อเรามีชีวิตอยู่เราก็จะพยายามชวนชวนที่จะทำคุณงามความดีให้ได้ตามกำลังของตนเป็นดีที่สุด สิ่งใดที่ไม่ดีไม่งามอันเป็นบาปเป็นกรรมเราก็ควรละควรปล่อยควรวางเสียสละไปเรื่อยๆ มันก็จะได้คุณงามความดีไปเรื่อยๆ อันนี้เป็นผลบุญที่พวกเราจะทำเอา ใครจะทำวันใดก็ได้แล้วแต่ ทำมากทำน้อยก็ได้แล้วแต่ศรัทธา ให้เต็มใจเสียก่อน เต็มใจแล้วจึงมีศรัทธา ทำบุญทำทานการกุศลได้ด้วยความเต็มใจพอใจ ได้แค่ไหนเอาแค่นั้น ยิ่งเห็นคนอื่นเขาทำแล้วเราไม่ได้ทำเราก็อนุโมทนาด้วย บุญสำเร็จได้ด้วยการอนุโมทนา เหมือนเห็นคนถวายเป็นสังฆทานเราก็อนุโมทนาด้วย ก็เรียกว่าบุญสำเร็จได้ด้วยการอนุโมทนา บุญสำเร็จได้ด้วยการชวนชวนให้บุคคลอื่นที่ไม่เคยทำบุญได้มาทำบุญ เมื่อได้ทำบุญแล้วก็ได้มีการรักษาศีลเป็นผู้มีศีล มีสติแล้วก็ได้ให้เจริญเมตตา

ภavanaฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบ ก็จะต้องสอนตามขั้นตอนอย่างนี้สำหรับผู้ที่มึปัญญา ให้รู้จักทางถูกทางผิด สอนให้รู้จักมีสติปัญญาแก้ไขปัญหามาไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น..

..ในทางกาย ถ้าทำอะไรแล้วมันมีทุกข์เกิดขึ้นเกิดความวุ่นวายมันไม่สงบ เราเห็นอย่างนั้นแล้วก็ควรที่จะลดละปล่อยวางและเลิกไป สิ่งที่ไม่ดีไม่งามที่ททำแล้วเกิดทุกข์ เราก็ทำสิ่งที่มันดีมันงามทำแล้วเกิดสุข เราก็ทำแต่สิ่งนั้นไปเรื่อยๆ ใจก็จะได้รับความสุข เหมือนได้พูดคุยกันก็ดี ชักชวนกันให้ทำคุณงามความดี เหมือนศรัทธาญาติโยมทุกท่านที่มาทำคุณงามความดีวันนี้หรือวันอื่นวันต่างๆก็ดี ก็แล้วแต่โอกาสเวลาที่มันมีช่องว่างที่เราจะทำได้ ก็ชักชวนกันทำคุณงามความดี ก็เรียกว่าใช้ทางวาจาให้เป็นประโยชน์ วาจาที่มีศีลธรรมพูดจาปราศรัยไม่ทุจริตต่อกัน ไม่พูดส่อเสียดต่อกัน ไม่พูดคำหยาบต่อกัน ไม่พูดเพื่อเอื้อเหลือวไหลอะไรให้เสียประโยชน์ พูดมีเหตุมีผลดีมีสัจจะดี พูดมีสมานสามัคคีปรองดองกันดี เหมือนพวกเรามาอยู่ด้วยกันหลายๆคนอย่างนี้แหละ สามัคคีปรองดองกัน นั่งอยู่ที่ไหนในวิหารนี้ก็นั่งกันอยู่ได้สบายๆ ไม่ได้ไล่กันไปที่โน่นที่นี้ ก็เรียกว่ามีสิทธิจะนั่งตรงไหนก็ได้ ด้วยความสามัคคีมีเมตตาต่อซึ่งกันและกันอยู่ ก็เรียกว่าเราสามัคคีกัน บัดนี้คำพูดไพเราะเสนาะหูอ่อนหวานผู้คนที่อยากได้ยินได้ฟัง พูดแต่วาจาที่ดีเป็นเจรจาที่ชอบ เมื่อเราพูดแล้วมันมีผลประโยชน์ที่ดี เราก็ควรพูดเรื่องนั้น ทางด้านจิตใจก็เหมือนกัน เราก็ควรพยายามฝึกฝนอบรมจิตใจของตนให้มีเมตตา เหมือนพวกเรามาอยู่ด้วยกันอย่างนี้ให้มีเมตตาต่อกันและกัน ไม่คิดเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ให้อยู่ให้มีความสุขด้วยกันทุกคนทั่วหน้า ใครมาที่ดียังไม่มาที่ดี เรียกว่าเราตั้งจิตของเราให้มีเมตตา เราก็จะอยู่ด้วยกันมีความสุข เหตุฉะนั้นการทำดีทำชั่วเป็นหน้าที่พวกเราที่จะศึกษา การทำไม่ดีไม่งามก็ให้พวกเราละปล่อยวางทิ้งไป ถ้าพูดจาปราศรัยมันไม่ถูก มันเถียงมันทะเลาะกันมันไม่ดีไม่งาม ก็ขอให้ปล่อยวางเสีย ถ้าหากเคยพูดคุยเหยียดกันให้มันแตกกันก็ละทิ้งไปเสีย ถ้าหากพูดจาเหลือวไหลพูดมาก พูดจาไม่มีเหตุไม่มีผลไม่มีประโยชน์ เรียกว่ามีแต่ลมฝนไม่ตก พูดมากแต่ไม่มีคำที่จะเอามาเป็นประโยชน์ก็เรียกว่าพูดเพื่อเอื้อเหลือวไหล ก็ให้ละปล่อยวางไปเสียมาพูดจาปราศรัยในทางที่สุจริตต่อกัน พูดสมานสามัคคีปรองดองกัน พูดจาให้มีความไพเราะต่อซึ่งกันและกัน พูดให้มีเหตุผลดี ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ก็จะเรียกว่าเป็นคนดี พูดจาปราศรัยมีคุณค่ามีประโยชน์

..การคิดในจิตใจของเราก็เหมือนกัน ถ้าเราคิดเมตตาต่อทุกๆคนอยู่เนี่ยมันก็จะเกิดความสุขสบาย ว่าตนเองนี้ได้ทำไว้ในสิ่งที่ได้ปฏิบัติในสิ่งที่ดี มันก็มีความสุขความสบาย เหตุฉะนั้นมันไม่หนีไปจากไหนละ คุณงามความดีนี้ มีแต่กายวาจาและจิตใจเท่านั้นทั้งฝ่ายดีและฝ่ายไม่ดี ให้พวกเราพิจารณา ถ้าเข้าใจแล้วก็ให้ตัดสินใจตั้งหน้าตั้งตาทำคุณงามความดี มันก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ เกิดชาติใดภพใดก็ให้มันเจริญรุ่งเรืองกว่าชาตินี้ มั่งมีศรีสุขกว่าชาตินี้ รูปร่างกายก็ดี สดสวยงดงามกว่าชาตินี้ เรียกว่าทรัพย์สมบัติ

ทั้งหลายก็ดี ก็จะอำนวยความสะดวกสบาย ถ้าเรามองจนถึงทุกวันนี้ ก็จะเห็นว่าเจริญขึ้นมาพอสมควร ประเทศไทยของเรา ประเทศที่ด้อยพัฒนาอย่างเช่น ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเขมร ประเทศอินโดนีเซียหรือประเทศที่มีความลำบาก เขาก็มีคนขอทานมีคนทุกข์ยากลำบากมาก เพราะพวกนั้นยังไม่ได้ทำความดีไว้มากก็เลยตกทุกข์ได้ยาก คนที่ทำความดีไว้มากก็มีเหมือนกัน แต่มันก็มีน้อยต่างกัน เราก็เห็นได้ชัดเจน โอ้..เขามั่งมีศรีสุขอย่างนี้ก็เพราะมีความดีต่างกัน คนที่ทุกข์จนก็ทำน้อยต่างกัน เมื่อเรามั่นใจอย่างนั้น เราก็จึงพากันสร้างความคิด เมื่อทำเมื่อไหร่ใจก็มีความสุขทุกเมื่ออยู่ เมื่อมีความสุขอยู่ทุกเมื่อนี้แหละ เป็นเวลาที่สำคัญที่เราพากันมาทำบุญ สิ่งที่เราองไม่เห็น จิตวิญญาณของปู่ย่าตายายญาติมิตรสหายทั้งหลายที่ล่วงลับดับไป ทั้งไปดีและไปไม่ดี เราก็พากันแผ่เมตตาให้ พ่อแม่ปู่ย่าตายายญาติมิตรสหายทั้งหลายก็ดี เราแผ่เมตตาให้เขาเราก็ได้คุณงามความดี เรามีความสุขเราก็ส่งความสุขไปให้ เรียกว่าเมตตาแผ่เมตตาไปให้ ถ้าเขารับอนุโมทนา เขาก็จะไม่เสียที่ที่ได้มารับอนุโมทนากับญาติโยม เมื่อเขาได้ของ เขามีทุกข์เขาก็จะได้พ้นจากทุกข์ เขามีสุขก็จะสุขยิ่งขึ้นไป เมื่อเขาได้รับบุญจากพวกเราที่อุทิศให้ ถ้าเราไม่อุทิศให้เขา วิญญาณที่เขามาคอยอนุโมทนาก็เหมือนขอทานเขาก็ไม่ได้อะไร เขาก็เสียใจ เหมือนเราไม่ได้ให้ทานให้เขา เหตุฉะนั้น เมื่อเราให้ของเมื่อเราทำบุญแล้ว เมื่อมีความสุขก็ส่งความสุขให้ ก็เรียกว่าให้ด้วยความเมตตา เวลาพระให้พรให้ตั้งจิตตั้งใจแผ่เมตตาส่ง ไปให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวรปู่ย่าตายายญาติมิตรทั้งหลาย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นด้วยกันทุกท่านทุกคน เราก็จะได้รับผลบุญคุณงามความดีเกือบจะหมดหนุ่นนำแต่ความดีของตนเอง ก็ขออำนวยความสะดวกพรให้ทุกท่านที่ได้มาทำบุญทำทานการกุศล หากทุกคนได้มีจุดประสงค์จำนงหมายปราถนาอธิษฐานสิ่งใดเอาไว้ในใจก็ดี ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดีทั้งหลายที่ได้ทำแล้ว จงคลบบันดาลให้ทุกท่านได้ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ปรารถนาเอาไว้ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..